

- Ennen opetusta

Elmeri: Moikka Essi! Mitäs oot tehnyt tänään koulun jälkeen?

Essi: Moi! Kävin kaupalla vaan.

Elmeri: Mitäs ostit?

Essi: En mitään. Mä vein sinne tavaraa.

Elmeri: Täh, eikös kaupasta yleensä osteta eikä sinne mitään viedä?

Essi: Nytpä viedään. Siellä on se keräyspiste, mihin voi viedä hyväkuntoisia vaatteita, leluja ja pelejä, jotka annetaan köyhille lapsille. Sellaisille, joiden vanhemmilla ei oo rahaa ostaa heille kunnon vaatteita eikä lelujakaan.

Elmeri: Mitäs sä veit?

Essi: Mä vein sen mun aika uuden, punaisen paidan, missä on hepan kuva ja Frozen - elokuvan.

Elmeri: Miten se voi olla mahdollista? Sä oot aina puhunut, että ne on sulle kaikista tärkeimmät asiat, etkä ikinä halua luopua niistä.

Essi: Niin onkin, mä tykkään niistä ihan hirveästi.

Elmeri: Miksi sä sitten luovut niistä?

Essi: Eihän mun pakko olisi. Mutta äiti kertoi, että monia lapsia, joilla ei oo oikein mitään ja mulla on vaatteita ja leluja, vaikka kuinka paljon. Ja mä sit koin, että mä haluan antaa tärkeimmät jollekin, joka niistä ilahtuu suuresti.

Elmeri: Mä en pystyis tuohon. Mä en ikinä luopuis mun elokuvista ja enkä peleistä, enkä varsinkaan mun uusista farkuista.

Essi: Ei luopuminen oo mullekaan helppoa... Mä oon rukoillutkin, että Jeesus auttas mua, että mä oisin valmis luopumaan, jos siitä on apua ja iloa jollekin toiselle.

Elmeri: Hei, mut tän illan opetus alkaa ihan just. Mennään kuuntelemaan.

Essi: Jeps, mennään.

- Opetuksen jälkeen

Elmeri: Huh, huh! Tänään kyllä kuultiin aikamoinen kertomus.

Essi: Aabraham joutui kovaan koetukseen, kun hänen ois pitänyt luopua omasta rakkaasta pojastaan.

Elmeri: Mietipä oikeesti, että Aabraham oli valmis luopumaan tärkeimmästään, vaikkei se ollut hänelle helppoa. Hän tahtoi olla kuuliainen Jumalalle.

Essi: Onneksi Jumala kuitenkin antoi sen pässin uhrattavaksi lisäkin sijaan.

Elmeri: Niinpä! Jumala ei tahdo koskaan mitään paha, ainoastaan parasta.

Essi: Kaikista hienointa on se, että Jumala itse luopui kaikista tärkeimmästään ja rakkaimmastaan meidän tähden.

Elmeri: Se on kyllä aivan mahtavaa, että Jeesus kuoli meidän puolesta, jotta me saadaan anteeksi ja saadaan aina elää Jumalan kanssa.

Essi: Totta! Kovin pieneltä tuntuu nää mun luopumiset sen rinnalla, mitä Jumala on tehnyt. Mut onneksi silti Jumala välittää musta.

Elmeri: Niin, ei Jumalan rakkaus oo kiinni meidän teoista; hän rakastaa meitä aina.

Essi: Ei niin, mutta kyllä mä rukoilen, että mä voisin olla antamassa muille, kun mä oon saanut Jeesukselta niin paljon – ihan kaiken, koko elämän.

Elmeri: Kuule Essi! Mäkin haluan. Voisitko rukoilla myös mun puolesta.

Essi: Totta kai voin! Voitas vaikka huomenna nähdä meillä ja rukoilla yhdessä.

Elmeri: Joo, se ois hienoa. Mut mä taidan ennen sitä viedä jotain sinne keräykseen.

Essi: Mahtavaa Elmeri! Mäkin oon nyt tosi iloinen siitä, että Jeesus auttoi mua luopumaan omista tärkeistä asioista toisten hyväksi. Kiitos Jeesus!

Elmeri: Jeesus on kyllä paras! Mut nyt pitää mennä. Nähdään taas!

Essi: Nähdään!